

La Permanenta Revolucio

XX
LA FUNDAMENTAJ PRINCIPOJ DE LA KVARA INTERNACIO
DUA EDITO! UNUA KAJERO DE "LA PERMANENTA REVOLUCIO"
KOPENHAGO 1935 (Levighu 78/CK 4-1)
XX

EDITO - REDAKTO - ADMINISTRADO

centra komitato de Levighu

ADRESO - ADMINISTREJO

SAJ, danio, kopenhago, F, Duevej 120

PREZO

20 danaj oeroj
au egalvaloro
au unu internacia respondkupono
(havebla kiel coupon reponse internationale
en chiu poshtejo)

PLUJAJ INFORMOJ SUR LA DUA PAGHO.

LA UNUA INTERNACIO DONIS AL NI LA PROGRAMON
LA DUA INTERNACIO VIGLIGIS LA AMASOJN
LA TRIA INTERNACIO DONIS EKZEMPLOJN DE KURAGHA REVOLUCIISMO
LA KVARA INTERNACIO PLENJMU LA MONDREVOLUCION!

PROLETOJ CHIULANDAJ UNUIGHU!

Atentu!

Ni volonte perigos al chiuj kamaradoj internacian korespondadon pri la problemo de la Kvara Internacio. Plue ni perigos artikolojn pri chiu ajh politika temo.

Al demandantoj ni sendos registrojn pri materialo (broshuroj, libroj, gazetoj, alvokoj, artikoloj ktp) pri la Kvara Internacio. Bonvolu sciigi al ni en kiu lingvo estu la materialo au pri kiu speciala temo ghiestu. Speciale volonte ni sendos al vi registron pri materialo esperantlingva.

Se vi deziras vi ricevos de ni adresojn de organizoj propagandantaj la Kvaran Internacion. Sciigu tiukaze pri kiu regiono temas. Ankau jam ekzistas esperantista organizo.

CHIUJ TIUJ SERVOJ ESTAS SENKOSTAJ!

Chu vi jam helpis finance al nia laboro? Se ne tuj faru tion! Tion vi povas fari donacante al ni monon au mendi nian duan broshuron (sampreza)

703.341-D. Esp -

ATENTU!

MATERIALO PRI LA BOLSHEVISTA-LENINISTA KVARA INTERNACIO
ekzistas tre multe. Ni volas chi tie doni kelkajn sciigojn kiujn vi eble
povos uzi!
GAZETARO DE LA INTERNACIA LIGO DE KOMUNISTOJ-INTERNACIISTOJ (IKL)
LA VERITE, franclingva organo de la grupo bolshevista-leninista en SFIO
semajna.
UNSER WORT, germanlingva organo de la internaciaj komunistoj de Germanio
duonmonata.
RABOTCHI VISTI, ukraina.
THE MILITANT, anglalingva organo de la Laborista partio en Usono, semajna.
THE NEW INTERNATIONAL, anglalingva teoria organo.
DE NIEUWE FAKKEL, nederlandlingva organo de la rev. soc. lab. partio en
Nederlando, duonsemajna.
DE INTERNATIONALE, teoria organo de la nederlanda partio.
DE ARBEID, organo de la nacia laborsekretariejo, (nia sindikato en Nederl.
BULLETIN DE L' OPPOSITION (BJULLETINJ OPPOSITSIJ) ruslingva organo de la
sovetic sekcio.
THE VANGVARD, anglalingva organo de la kanadia sekcio.
THE MILITANT, anglalingva organo de la aŭstralia sekcio.
IZQUIERDA, hispanlingva organo de nia ĉilia partio.
CO DALEJ? pola organo, ankaŭ WYDNOKREJ, alia pola organo.
SPARTAKUSOMMUNISTE, franclingva organo de la brazila organizo.
SPARTAKUS, flamlingva organo de la sama organizo.
plus grekaj kaj ĉinlingvaj organoj.
internaj bultenoj en diversaj lingvoj, plus
KLASSEKAMP, dana kaj LA PERMANENTA REVOLUCIO esperanta.

ORGANOJ DE OPOZICIAJ ORGANIZOJ

Kelkaj organizoj batalas por la sama celo sed opozicias al IKL pro div.
aferoj. Ili eldonas en Belgio la menciitan LA VOIX COMMUNISTE kaj
SPARTACUS, en Francio L'INTERNATIONALE, en Usono LABOR FRONT.
LA INTERNACIA OFICEJO POR REVOLUCIOJ JUNULORGANIZOJ editas internacian
bultenon en diversaj lingvoj. Havebla pere de ni.

ESPERANTLINVAJ ELDONAĴOJ.
La esperantista asocio Levighu editis jam multe da materialo de kiu
speciale estas menciinda.

EL DEKLARO DE LA BOLSHEVIDTOJ-LENINISTOJ,
MALLONGA DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO
DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO
DEK UNU PROGRAMTEZOJ DE LA BOLSHEVISTOJ-LENINISTOJ
LA PROGRAMO DE LA LABORISTA PARTIO EN USONO
PAROLADO PRI LA BOLSHEVISTA-LENINISTA INTERNACIO
REVOLUCIA PROLEARI KAJ MILITA
LA NOVA PARTIO EN NEDERLANDO
LABORISTA REGISTARO EN NORVEGIO

ktp ktp ktp

HELPU al ni finance por ke ni povu editi
LA KVARA INTERNACIO KAJ LA MILITO
DIREKTLINIOJ POR KONTRAUMILITA Batalo
LA KVARA INTERNACIO KAJ SOVETIO
DIREKTLINIOJ POR NELEGA SINDIKATA MOVADO
PRI UNUECA BATALFRONTO
PRI LA PERMANENTA REVOLUCIO
LA REZOLUCIO DE LILLE
ktp ktp ktp.

II. DEKLARO DE LA BOLSHEVISTOJ-LENINISTOJ.

LA KATASTROFA BANKROTO DE LA DU NUNAJ INTERNACIOJ.

Malgrau la videbla bankroto de la kapitalismo kiel ekonomiformo kaj sciordo la tutmonda laborista movado traŭnas hodiaŭ pli akran krizon ol post la malvenko de la Pariza komuno kaj la imperiista milito. En la plej industria lando de la mondo senduale da laboristaj partioj kiuj havis maa malantaŭ si pli ol 13 000 000 balotrajtojn, kapitulaciis antaŭ la fashismaj bandoj. La internacioj post provoj montrigi, ĉi estas esti bankrotaj. La socialdemokratio reniĝis pro la reformismo. Ĉar ĝi ghis la fino ligis sin al la putrighanta kapitalismo ĝi men atakighis de la putrighprocezo. Ĝi traŭnis ĉiujn humiligojn kaj ĉian perfigon, maldisciplinighis siajn kadrojn, rezignis je la historiaj taskoj de la proletaro kaj perfidis ties taginteresojn. Estante en la fronto de la subpremata klaso ĝi farighis al la ĉefbaro por ties liberigo.

La Kominternon farighis la viktimo de la teorio kaj praktiko de la socialismo per unu lando. Dum tempo kiam la kapitalismo aktualighis la monderevolucion la Kominternon farighis al humila kaj sennova koruso ĉirkaŭanta la sovetsburokrataron kiu estas tute konservativa kaj naciisma.

Miloj da komunistoj provas hodiaŭ savi la oficialan partion daŭrigante la malnovan politikon sub la novaj kondiĉoj. Malgrau nia revolucia simpatio por tiuj memoferantaj batalantoj ni devas diri al ili ke la malghuste direktitaj klopodoj kaj oferoj sin montrigos senfruktaj. Neleghan revolucionan partion oni devas konstrui sur novaj fundamentoj.

Post kiam la vojo de la okazaĵoj montris ke la fashismo kaj la socialdemokratio - du antitezaj iloj de laburgha reĝimo - ne nur politike sed ankaŭ materie tute diferencas oni devus esti farinta la simplajn konkludojn el tiu sperto al la fundamento de nia tuta internacia politiko. Tiam la socialdemokrataj partioj post la montrado de tio farus unuecan batalfronton kun la komunistaj partioj. Sed malgrau tio la komunistaj burókratoj en la Kominternon diskonigis la fundamentegan kaj pravecon de ilia teorio pri la socialfashismo kaj tiel sin decida barante la vojon al la propagando en la reformistaj amasorganizoj ĝi anstataŭigis la proletan unuecfronton per karnevalaj ligoj kun senpovaj rondoj de pacifistoj kaj aventuristoj. Se al la stalinista burókrataro ne helpis la instruo de la germana katastrofo nenio helpos al ĝi. Do bezonighas novaj - nestalinistaj komunistaj partioj kaj nova komunista internacio.

LA BATALO KUN LA REFORMISMO.

Vi jam vidis el la ĝhis nun dirita ke la rompo inter ni kaj la centrisma stalinisma burókrataro ne signifas ian mildigon al niaj rilatoj al la reformismo. Kontraŭe, hodiaŭ ili estas pli ekraj, pli nerepacigeblaj ol iam antaŭe. La ĉefan historian krimon de la stalina burókrataro ni eĉ vidas en tio ke ĝi per sia politiko rilate al la socialdemokrataro helpis al tiu treege kaj tiel baris al la proletaro la transiron al la revolucia vojo.

Ni bolshevistoj-leninistoj ne daŭre povas kunlabori kun organizoj kiuj ne forĵetis la principajn ideojn de la reformismo aŭ esperas la reestighon de la socialdemokratia partio aŭ esperas la reunuigon de la dua kaj tria internacioj. Grupoj kiuj havas tiajn tendencojn returnigi la proletaron estas malprogresaj sed ni volas pro la instruoj de la pasintcentaŭen.

La Dudek unu kondiĉoj por la aliĝo al la komunista internacio kiujn verkis Lenin por decide forigi ĉiajn nuancojn de reformismo kaj anarkismo nun ree ricevas aktualan karakteron. Kompreneble ne temas pri la teksto de tiu dokumento kiu rilate al la kondiĉoj de la hodiaŭa epoko estas aliĝenda sed pri la ĝenerala senco de la revolucia marksisma nerepacigeble. Nur premise de la senkompata distancigo de ĉiuj specoj de la reformismo oni povas amike kunlabori kun ĉiuj proletaj organizoj kiuj sin evoluas de la reformismo al la revoluciismo.

Leviĝu 78/CK 4-1/3

Ni kondamnas kaj forĵetas la politikon de la kominterno kiu nomigas chiujn revoluciulojn kiuj staras - kulpe de la kominterno - ekstere de siaj vicoj "maldekstraj socialfashistoj" kaj malgraŭ tio ilin invitas kelkajn tagojn poste kiel "simpatiantajn organizojn". La kominterno nur povas disigi kaj malkenstrui la proletajn organizojn sed ne firmigi kaj eduki ilin.

LA KOMENCAJ KVAR MONDKONGRESOJ DE LA KOMINTERNO.

Revolucia politiko sen revolucia praktiko ne estas pensebla. Ĉi tie ni tute ne bezonas ree komenci. Ni fundamentas je Marks kaj Lenin. La komencaj kongresoj de la kominterno postlasis al ni bonegan programan testamentaĵon.

La karaktero de la hodiaŭa epoko kiel epoko de la imperiismo, t.e. de la ruinigo de la kapitalismo, la esenco de la hodiaŭa reformismo kaj la metodoj por batali kontraŭ ĝi, la rilatoj inter demokrato kaj proletata diktatoreco, la rolo de la partio en la proleta revolucio, la rilatoj inter proletaro kaj malgrandburgharo, (speciale la kamparistaro - la agrarproblemo,) la nacia problemoj kaj la liberighataloj de la kolonipoloj, la laboro en la sindikatoj, la politiko de la unueca fronto, la rilatoj al la parlamentarismo, ktp - chiu tiuj problemoj ricevis per la laboro de la unuaj kvar mondkongresoj de la kominterno ĝis nun ne atingitan principan prilaktadon.

Unu el la plej gravaj taskoj de la organizoj kiuj celas la renovigon al la proleta movado revolucia estas eltiri el la amaso de decidoj de la nomitaj mondkongresoj de la kominterno la principajn, ensistemigi tiujn kaj pridiskuti ilin pro la pluj taskoj revoluciaj por la proletaro.

LA STRATEGIAJ INSTRUOJ DE LA LASTA JARDEKO.

La politika vivo de la proleta avangardo ne restis che la decidoj de la unuaj kvar mondkongresoj de la kominterno. Sub la influo de la historiaj kondiĉoj t.e. la Ribatalo, transiris la aparato de la komunista internacio de la marksismo al la centrismo, de la internaciismo al la naciismo. La estigo al la komunisma tria internacio ne estis ebla sen purigo al la marksaj instruoj de la ruĝa reformismo kaj hodiaŭ estas la estigo al revoluciaj partioj ne ebla sen purigo al la komunismaj partioj de la ruĝa de la burokrata centrismo.

La batalo de la "maldekstra opozicio" kontraŭ la ŝanceliĝoj de la stalinista aparato, kiu kostis multajn kaj gravajn viktimojn, estas montrita en dokumentaro programa kaj strategia. Rilate al la plej gravaj politikaj etapoj de la lasta jardeko la jenaj problemoj prilaktiĝis: la ekonomia konstruo al USSR, la partiregimo, la politiko de la proletaro en la kobonirevolucioj, (Ĉinio, Hindio) la metodoj de la unueca batalfronto (anglorusa komitato, germana sperto) la vojoj de la hispana revolucio (demokrata diktatoreco) la kontraŭmilita batalo, la kontraŭfashisma batalo, ktp, ktp. La ĉefaj konkludoj el tiu sekjara batalo estas mallonge resunitaj en la "Dek unu programoj de la bolshevistoj-leninistoj".

LA USSR (SOVETIO).

Trege gravan signifon por la tutmonda laborista movado posedas la problemoj pri Sovetio. Ni bolshevistoj-leninistoj ankoraŭ hodiaŭ opinias ke la Sovetio estas proleta ŝtato eĉ en ĝia nuna formo. Sed tiu juĝo nek bezonas esti iluziojn nek plibonigon.

Oni nur povas abomeni la Ligon de amikoj de Sovetio kiu deklaras ke ĉiu kritika vorto kontraŭ la sovetburokrataro estas kontraŭrevolucia kaj ajho. Se revoluculoj sin lasas direkti de tiaj postuloj - la oktobra revolucio verŝajne neniam estus okazinta. Ni malaprobas la politikon de la burokrataroj lau kiuj la politiko de la kominterno kiu en chiu lando estas malghusta, en Sovetio estas ĝuste ghusta. Tia teorio fundamentas je la malrekono al la ĝeneralaj direktaj linioj de proleta politiko, kaj opiniigas ke la internacio nur estas partio respondanta per la agoj de la aliaj.

Levighu 78/OK 4-1/4

Alia kompreneble estas la socialdemokrata internacio. Sed tia socialdemokrata opinio ne estas marksismo.

La politiko de la sovetia stalinburokrataro havas la samajn principojn kiel la politiko de la Kominterno! La diferenco ne konsistas el la metodoj sed el la objektivaj kondiĉoj: en Sovetio la burokrataro apogas sin sur la sojlojn fundamentitajn de la proleta revolucio kaj ghi dum dek jaroj ghisfine elspezis la kapitalon ideologian de la Kominterno. Ghi subfosis la fundamentojn de la proleta ŝtato sed ne likvidigis ghin. Post kiam la sovetproletaro esence estis perdinta partion, sindikatojn kaj sovetojn kiuj estas rabitaj de la burokrataro, ghi savas la laboristan ŝtaton nur pro sia socia influo kaj pro sia tradicio revolucia.

Kompari la socialan konstruon de Sovetio kun ŝtatkapitalismo laŭ usona, italia au germania tipo signifas ne koni la principan problemon de chia sociordo: la karakteron de la proprajho, kaj malfermi la pordon al malghustaj kaj dangheraj konkludoj. Tiuproblemo por ni ne ekzistas por ni iaj pridubindaĵoj au kompromisajhoj. La defendo al la laborista ŝtato kontraŭ imperiismo kaj kontraurevolucio estas kiel chiam antaŭa deo de ĥiu sincera revolucia laboristo. Sed helpi je tiu ĥi defendo ne signifas farighi ilo de la sovetburokrataro.

La agoj kaj deĵlaroj de la sovetburokrataro provokis ofte, speciale dum la lasta tempo, gravan kaj tute ghustan chagrenon che la politiké progresintaj laboristoj. Nenio malfortigas la situon de la USSR en la mondo tiel kiel - malgrau ĥiuj rekonoj kaj ne-atak-kontraktoj - la oportunisma eksterlandpolitiko de la stalinistoj kiu estas plenigita de la iluzioj pri la teorio de la "socialismo en unu lando".

Oni ne povas defendi la USSR'on sen revoluciaj bataloj de la tutmonda proletaro. Revoluciaj bataloj ne povas ekzisti sen sendependeco de la sovetburokrataro kaj sovetdiplomatiko. Sed aliflanke la kritiko je la stalinismo ne ekskludas unuecfroton kun ghi.

LA PARTIREĜHIMO.

La problemo pri la interna reĝhimo estas treege grava por la estigo de nova internacio. Ju pli la estranta aparato deflankighas de la proleta politikado des malpli ghi povas suferi la kontrolon de la proleta avangardo. Ja fakte la finigo al la laborista demokrateco nur estas la rezulto de la premo de la klaskontraŭulo je la partio pere de la burokrataro. Tiu historia ligo jesighas kaj de la historio de la reformismo en la kapitalistaj landoj kaj de la spertoj de la burokratigo de la Sovetio. La socialdemokratiaj partioj atingis la por ili necesan gradon de partia interna reĝhimo pere de komplikata sistemo de agoj: unue ili el la partio kaj sindikatoj ekskludas la revoluciajn kaj kritikemajn laboristojn, due ili ne postulas ne disciplinon rilate al la partio flanke de la ministroj, parlamentaroj, ĵurnalistoj kaj sindikatburokratoj. La kombinitaj metodoj de perforto, trompo, kaj korupcio permesas al la socialdemokratoj rezervi la ŝajnon de la diskuto libera, elekto al la funkciistoj, kontrolo flanke de la partanoj, kaj resti samtempe aparato de la burgharo en la laboristaro.

La stalinburokratoj likvidigis pere de la ŝtataparato la partii-, sindikat- kaj sovetdemokratecon ne nur laŭesence sed ankaŭ laŭforme. La reĝhimo de la persona diktatoreco estas transigita de la KPSU al la kompartioj en la kapitalistaj landoj. La parifunkciistoj nur havas la taskon roklami la volon de la diktatoroj. La partanaro nur havas la rajton obedi kaj silaenti. La kutimaj faroj por rezervi la ordon en la partio estas: represalioj, incitoj. Tio estas la vojo al la disigho kaj perdigho de la partio proleta.

Revolucio nur estas edukenda en atmosfero de kritiko je ĥio ekzistanta, ankaŭ de sia propra partio. Profunda disciplino nur povas estighi je je konscia konfido al la gvidantoj. La konfido ne nur estighas pro ĝhusta

Levighu 78/CK 4-1/5
politiko sed ankaŭ pro honestaj rilatoj al la propraj rolatoj. La problemo
dela interna reĝimo do ricevas por ni trean signifon. Oni devas doni al
la politike progresantaj laboristoj la eblon konscie kaj memstare kunla-
bori je la organizo de la partio kaj je la ellaboro de ties tuta politi-
ko. Oni devas ebligi al la anaro la rajton pensi, kritiki, erari kaj kore-
kti.

Aliflanke estas klare ke la reĝimo de la partidemokrateco nur tiukaze
vojos al la estigo al handigita, unueca armeo de proletaj batalantoj se
la organizo fundamentante sur la firmega bazo de la marksismo per la
demokratiaj metodoj kontraŭas al la oportunisto, centrismo kaj aventurismo
KONKLUDO.

La vojo al la nova internacio estas al ni prezentita de la kondiĉoj de
la tuta evoluo. Sed tio ne signifas ke ni jam nun proklamas la kvaran inte-
rinternacion.

Oni ne povas proklami la novan internacion sen praktike partopreni la
evoluigantajn okazajhojn.

Neniu jam hodiaŭ povas profeti kiam oni fondos la novan internacion. Tio
ne nur dependas dela objektiva irado de la okazajhoj sed ankaŭ de niaj klop-
podoj. Tre verŝajne ni jam nun estas multe pli fortaj ol multaj de ni/
pensis. Ne vane montris al ni la historio ke organizo havanta
grandan aŭtoritatecon sed perdinta la ĝustan direkton ŝajne sempre
novas fari unu eraron post la alia sed iam alportos al ĝi a evoluo
nedejiteblan katastrofon. Male povas organizo havante

donan kompason sed estante dum blonga tempo en malgranda mbaro pro
turno dela hist oriaj kondiĉoj subite levighi je alta shtupo. Tia eblo ek-
ekzistas po ni kondiĉe de ĝusta politiko de nia flanko. Ni provu per
kunigitaj fortoj ne malekzistigi tiun eblon. Nia revolucia respondumo estas
estas ege granda. Restu niaj agoj je la alto de tiu respondumo.
MALLONGA DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO.

La agonie krizo de la kapitalismo kiu sensendigis la reformismon devi-
gas nin chesi la politikon reformisman kaj akcepti por la programo la rev-
olucian batalon de la proletaro je la potenco kaj je la statigo al
la diktatoreco de la proletaro.

La tasko de la proleta diktatoreco laŭesence nur havas karakteron senna-
cian. La proletaro povas konstrui la perfektan socion komunisman nur fu-
ndamente de la internacia laborpartigo kaj internacia kunlaboro. Tial ni
malaprobas la teorion pri la konstruo de la socialismo en unu lando. Same
decide ni malekceptas la teorion de la austromarksistoj kiuj sub la kashri-
ilo de la internacia karaktero de la proleta diktatoreco predikas atendi-
antan pasivecon en la propra lando kaj tiel envere perfidas la prolet-
aron al la fashismo. La partio proleta kiu sub la kondiĉoj hodiaŭaj
evitas la ekregadon plejege perfidas la proletaron. -La venkinta prolet-
aro de unu lando devas firmigi sian diktatorecon nacian per la konstruo
al la socialismo kiu ghis tiam restos neperfekta kaj nesufiĉa kiam la
klaso laborista en minimume kelkaj landoj estos konkerinta la potencon
politikan. Samtempe devas la klaso laborista de unu lando agi por la eks-
pansio de la revolucio en la aliajn landojn.

La estighinta el la oktobra revolucio Tria Internacio farighis la viktima
mo de multaj kontraŭajhoj. La perfida rolo de la socialdemokratiaj partioj
la juneco kaj nesparteco de la komunistaj partioj gvidis al la fano ka-
tastrofa de la revolucia movado postmilita. La izola situo de la proleta
diktatoreco en neprogresinta shtato donis al la naciisma, konservativa
kaj burokratiska sovetoficistaro treegan potencon. La skilva dependeco de
la kominternaj sekcioj de la sovetpinto siaflanke gvidis al novaj ser-
ioj de malvenkoj, al burokrata misevoluo de la teorio kaj praktiko de
la komunistaj partioj, al ilia malgortigo organiza kaj fine al la fakto
ke la Kominterno ne nur farighos nepovanta plenumi siajn historiajn
taskojn sed ech ankaŭ al kontraŭajho por la revolucia movado.
La antaŭenmarŝo de la fashismo en Germanio starigis la organizojn pro-

Revighu 78/CK 4-1/ 6.

letajn antaŭ la decidontan provon historian. La socialdemokrata partio ankoraŭfoje ghusstigis la signon kiun donis al ĝi Rosa Luksemburg: ĝi montrighis esti «borachanta kadavro». La venko pri la metodoj, organizoj kaj ideoj reformismaj estas necesa premo por la venko de la laborista klaso pri la fashismo.

Same evidente montrighis speciale la germanaj okazintajhoj la misojhojn en la Yria Internacio. Spite al ĝia dek-kvarjara ekzisto, spite al la spertoj kolektitaj en bataloj grandiozaj, spite al la morala subteno per Sovetio montrighis speciale la KP germania sub kondiĉoj por revolucia movado trege bonaj de senekzempla ekonomia, politika kaj socia krizo tutplenan nepovecon kaj tiel montris decide ke ĝi spite al la heroismo de siaj membroj ne povas plenumi siajn historiajn taskojn.

La situo de la kapitalismo, la terura krizo kiu mizerigas la popolon, la revoluciaj movadoj de la subpremataj kolonipoloj, la monddanghero de la fashismo, la akuta eblo de nova milito kiu minacas detruiri ĉiujn homajn kulturojn, tio estas faktoj kiuj postulas la unuigon de la proleta avangardo al nova internacio. Jam ekzistas multaj socioj kiuj decidis propagandi por la nova internacio fundamente de la teorioj kaj strategiaj direktlinioj de Marks kaj Lenin.

La nova internacio ne povos toleri ian pacemon de reformismo kaj centrismo. La necesa unuigo de la proletaro nur estos ebla post forĵeto de la politiko de la du nunaj internacioj. Se la nova internacio volas plenumi siajn taskojn ĝi ne allasu de flankiĝojn en la revoluciaj principoj probleme de la ribelo, diktaturo de la proletaro, sovetismo de la ŝtato ktp.

Lau ĝia klasa bazo, la nepre regantaj proprajformoj, ĝiaj sociaj fundamentoj la USSR ankoraŭ hodiaŭ estas proleta ŝtato, t.e. ilo por la estigo al la socialista socio. Ĉeftasko de la nova internacio estas la defendo al Sovetio kontraŭ imperiismo kaj kontraŭrevolucio. Ĝuste la revolucia defendo al Sovetio devigas nin liberigi ĉiujn laboristojn en la mondo de la pereiganta influo de la Kominterno. Tiel ni devas konstrui novan komunistan internacion. Nur premo de la tuta sendependeco de la internaciaj organizoj proletaj de la sovetburokrataro kaj premo de la ĉiama demaskigo de ties malĝustaj metodoj antaŭ la okuloj de la mondproletaro eblas sukcesonta defendo al Sovetio.

DEK-UNU PROGRAMTEZOJ DE LA BOLSHEVISTOJ-LENINISTOJ.

La Ligo de komunistoj-internaciistoj (bolsheviŝtoj-leninistoj) fundamentas sur la decidoj de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominterno. Tio ne signifas ke ĝi opiniĝas ke estas prava ĉiu unuopa litero de tiuj decidoj - ke ĉiuj multaj nur havas tiامتعمان signifon kaj forme de siaj praktikaj konsekvencoj estas forĵetitaj de la praktiko sekviinta. Sed ĉiuj tre gravaj principoj (rilatoj al la imperiismo kaj al la ŝtato burĝa, diktaturo de la proletaro, rilatoj al la kamparistaro kaj al la subpremataj kolonipopoloj, sovetoj, laboro en la sindikatoj, unuecfronto politiko) ankoraŭ hodiaŭ estas la plej alta esprimo de proleta strategio en epoko de la plej terura krizo de la kapitalismo. La IKL malaprobis la reviziistajn decidojn de la kvin kaj sesa mondkongresoj de la Kominterno kaj opinias ke necesas purigado ĝisfunda al la programo de la Kien kiu la oro de la marksismo tute senvalorighis per indegrediencaj centrismaj.

Konsente de la penso kaj spirito de la decidoj de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominterno kaj kiel pluevoluo al ĉi tiuj decidoj la IKL formulis la jenajn principojn, pluevoluas ilin teorie kaj uzas ilin praktike:

(0) Sendependeco de la partio proleta ĉiam, ĉie kaj ĉiel. Malaprobis al la Kuomintangpolitiko 1924-28, al la politiko de la komitato anglorusa, al la teorio stalinista pri la ŝuklasa partio (kamparistoj kaj laboristoj) kaj al la tuta praktiko kiu fundamentas sur tiu politiko kaj al la kongreso amsterdama en kiu la KP-oj disighis en marchon pacifisman.

Leviĝu 78/UK 4-1/7

- (1) Rekono al la karaktero chianacia kaj tial permanenta de la proleta revolucio. Malaprobado al la teorio pri la konstruo de la socialismo en unu lando, kaj same al la politiko nacibolshevisma en Germanio kiu tie kompletigas tiun teorion (fundamento de la "liberigo nacia").
- (2) Rekono al la Sovetunio kiel laborista ŝtato malgrau la chiam pligrandighanta misevoluo de la reĝimo burokrata, postulo ke chiu laboristo defendu ghin kontrau imperiismo kaj kontraurevolucio.
- (3) Malaprobado al la politiko ekonomia de la stalina frakcio kaj al la ekonomia oportunismo 1923-28 (batalo kontrau la troindustriigado, kulpiĝi la kulakojn je chio, tuteca kolektivigo, administra nuligo al la kulakoj kia klaso,) Kondamno al la krimeca aserto ke Sovetiojam atingis la stadion socialisman! Rekono al la neceso returnighi al la realisma ekonomia politiko de la leninismo.
- (4) Rekono al la neceso propagandlabori sisteme en la amasorganizoj laboristaj, speciale en la sindikatoj reformismaj. Malaprobado al la teorio kaj praktiko de la RGO-politiko (4/7 RGO=stalin. sindikatoj) en Germanio kaj de similaj konstruajhoj en aliaj landoj.
- (5) Malaprobado al la formulo "demokrata diktaturo de la proletaro kaj kamparistaro" kiu signifas specialan reĝimon sin diferencigantan de la diktaturo de la proletaro kiu gvidas la proletaron kaj ghenerale la subprematajn amasojn. Malaprobado al la kontraumarksista teorio pri la paca socialismigho de la diktaturo demokrata.
- (6) Rekono al la neceso mobilizigi la amasojn per paroloj kiuj rilatu al la konkreta konstelacio en la diversaj landoj kaj speciale per demokratiaj paroloj tie kie temas pri batalo kontrau feudeco, nacia subpremo aŭ alki formoj de evidenta formo de evidenta imperiista diktaturo. (fashismo, bonapartismo ktp).
- (7) Rekono al la neceso de evoluighinta unuecfrontpolitiko kiu inkludas la socialdemokratojn kia partio pro la amasorganizoj laboristklasaj (sindikataj kaj ankaŭ politikaj) malaprobado al la ultimata alvoko "unueca fronto nur de malsupre" kiu signifas praktike malrekomendon al la unuecfronto kaj sekve ankaŭ al la formigo al sovetoj. Malaprobado al la oportuna uzo de la unuecfrontpolitiko kia ekz. la anglorusa komitato - unuigho kun la gvidantoj kontrau la amasoj. Pleja kondamno al la politiko de la Centra Komitato de la germania Kompartio kiu interligis la ultimatan parolon "nur de malsupre" kun la oportuna praktiko kaze de parlamentaj paktoj kun la socialdemokratiaj gvidantoj.
- (8) Malaprobado al la teorio pri la socialfashismokaj al la tuta sur ghi fundamentanta praktikochar ghi nur konformas kaj profitigas parte la fashismon, parte la socialdemokrataron.
- (9) Batalo por la novgrupigho de la laborista movado sub la standardo de la komunismo sennaciisma (internaciisma). Rekono al la neceso estigi novan internacion komunisman kiu havos la supre menciitajn principojn.
- (10) Rekono al la partidemokrateco ne nur lauvorte sed ankaŭ lauvere. SENkompata kondamno al la stalinisma reĝimo plebiscitisma (nuligo al la voĉo kaj pensado de la partieroj, regado de nelaraŝitaj regantoj, konscia nebligado al ghusta partiinformado). La supre menciitaj principoj kiuj havas fundamentan signifon en la nuna epoko por la strategio proleta devigas la LKI-on havi nerepacigeblan opinion pri la stalinistaro kiu nunmomente regas pri la Kominterno kaj Sovetio. La rekono al chi tiuj principoj fundamente de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominterno estas necesa kondicho por la membrigho de aliaj organizoj, personoj aŭ grupoj al la IKL.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

RIMARKO: LKI=IKL=Internacia ligo de komunistoj; internaciistoj (bolshevistoj leninistoj). La iama "maldekstra opozicio de la Kominterno". Kominterno=KI=Komunista internacio.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

LA PERMANENTA REVOLUCIO. Ansvarhavende: Aage Kjeldse, Redovre, Nyholmsalle 18. Danmark.
Responduma: Aage Kjeldse.